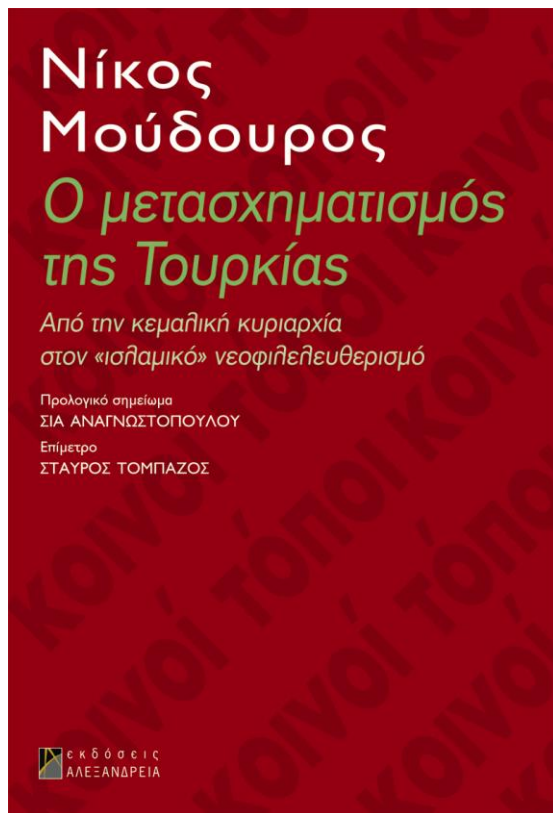

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Νίκος Μούδουρος
**Ο ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ
ΤΟΥΡΚΙΑΣ**
Από την κεμαλική κυριαρχία
στον «ισλαμικό»
νεοφιλελευθερισμό

Προλογικό σημείωμα:
Σία Αναγνωστοπούλου
Επίμετρο: Σταύρος Τομπάζος

Σειρά: Κοινοί Τόποι
Διεύθυνση: Νίκος Παναγιωτόπουλος

ISBN 978-960-221-537-1, σχ. 14x21, σελ. 463,
α' έκδοση Φεβρουάριος 2012,
τιμή 24,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

Η συγγραφή ενός βιβλίου για την Τουρκία αποτελεί ένα στοίχημα «αυξημένης εγρήγορσης» σε μια προσπάθεια να αποφευχθούν οι κατεστημένες, εθνικιστικές και άλλες, «βεβαιότητες» που μέχρι σήμερα καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό το περιεχόμενο μιας μελέτης για την χώρα. Η παρούσα μελέτη διεκδικεί τον επαναπροσδιορισμό των όρων συζήτησης για την Τουρκία τόσο στην ελληνική, όσο στην τουρκική και διεθνή βιβλιογραφία. Δεν πρόκειται για μια ακόμα συγκριτική μελέτη στην οποία το παρόν που ορίζεται από το κυβερνών Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΚΔΑ) αναμετριέται με το κεμαλικό παρελθόν. Γιατί η Τουρκία σήμερα βρίσκεται σε μια εντελώς νέα φάση της ιστορίας της.

Οι συνεχείς εκλογικές και πολιτικές επιτυχίες του κόμματος του Ρετζέπ Ταγίπ Έρντογαν, οδηγούν στο λογικό συμπέρασμα ότι η πορεία του ΚΔΑ από τη στιγμή της εμφάνισής του το 2001, δεν ήταν καθόλου τυχαία. Τα πιο πάνω συνηγορούν με σχετική ασφάλεια στην εκτίμηση ότι το κυβερνών κόμμα είναι ένας αντικατοπτρισμός, έστω όχι απόλυτα ακριβής, μιας νέας κοινωνικο-οικονομικής πραγματικότητας στην Τουρκία, η οποία φαίνεται να μετασχηματίζει το σύνολο της πολιτικής ζωής.

Νέες αντιλήψεις ενάντια στις πολιτικές παρεμβάσεις του στρατού. Μεγαλύτερη ανοχή στην άνοδο του θρησκευτικού συντηρητισμού. Επίδειξη της οικονομικής ισχύος και της κερδοφορίας ανθρώπων που μπορούν να διοικούν τους τεράστιους ομίλους εταιρειών τους με την ίδια ευκολία που κάνουν πέντε φορές την ημέρα την ισλαμική τους προσευχή. Αυτά είναι

μερικά από τα φαινόμενα που γίνονται η αφορμή για νέα ερωτήματα σχετικά με την πορεία και τους προσανατολισμούς της Τουρκίας.

Στο βιβλίο αυτό, λοιπόν, το ΚΔΑ μελετάται όχι ως το κόμμα της σαρωτικής ανατροπής και ρήξης με την κεμαλική τάξη πραγμάτων, αλλά ως το κόμμα που αποκτά ηγεμονία επειδή «ξαναμοιράζει τα χαρτιά» και επιλέγει, στο πλαίσιο των ανατροπών που διαμορφώνονται από τις αλλαγές του συσχετισμού δυνάμεων στην Τουρκία, να συνδιαλλαγεί προνομιακά με τον νέο ηγεμονικό τόπο διαπραγμάτευσης αυτή τη φορά, το Ισλάμ.

«Αν η συγγραφή ενός βιβλίου για την Τουρκία αποτελεί στοίχημα για τον Έλληνα μελετητή, για τον Ελληνοκύπριο μελετητή αποτελεί πρόκληση υπέρβασης . . . Το ρητό “η σιωπή είναι χρυσός” αποτέλεσε την πυξίδα πλεύσης των Ελληνοκύπριων μελετητών οι οποίοι, και λόγω άγνοιας της τουρκικής, προτίμησαν να αφήσουν την Τουρκία εκτός των επιστημονικών τους αναζητήσεων.

Η παρούσα μελέτη, αντιθέτως, διεκδικεί δυναμικά, όχι μόνο την εμπλοκή της στη συζήτηση που έχει ανοίξει η ελληνική βιβλιογραφία για την Τουρκία, αλλά την εμπλοκή της στον επαναπροσδιορισμό των όρων συζήτησης για την Τουρκία, τόσο στην ελληνική όσο και στην τουρκική και τη διεθνή βιβλιογραφία. Ένας Ελληνοκύπριος λοιπόν “σπάει τη σιωπή”, ενισχύοντας και επανοριοθετώντας την επιστημονική συζήτηση αλλά και “εκβιάζοντας” με τη μελέτη του τη συζήτηση στην ίδια την Κύπρο...

Το βιβλίο, ρητά ή υπόρρητα, πραγματεύεται τις αλλαγές στην Τουρκία πέρα από το μύθο της Ανατολίας, ή, καλύτερα, εντάσσοντας αυτόν το μύθο στην τουρκική και διεθνή πραγματικότητα και ξαναδιαβάζοντάς τον υπό το φως της ιδεολογίας και των αναγκών της κυρίαρχης τουρκικής αστικής τάξης, ανεξαρτήτως χρώματος: κόκκινης (κεμαλικής) ή πράσινης (ισλαμικής) αστικής τάξης.»

(από το Προλογικό σημείωμα της Σίας Αναγνωστοπούλου)

«. . . Η κυρίαρχη αντίληψη ότι ο Έρντογαν και το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης αποτελούν δημοκρατική εγγύηση απέναντι στο “βαθύ κράτος” είναι προβληματική. Η πραγματικότητα είναι πολύ πιο σύνθετη γιατί η κοινωνική βάση που στηρίζει αυτό το κόμμα είναι ετερόκλητων συμφερόντων . . .

Ο συγγραφέας ανέτρεξε σε ευρεία ελληνική, τουρκική και διεθνή βιβλιογραφία, στον τουρκικό Τύπο, σε πρωτογενείς πηγές και αρχεία. Πρόκειται για ένα βιβλίο που είναι αποτέλεσμα πολλών ετών επίμονης εργασίας. Οι διαδρομές της έρευνάς του δεν αποφεύγουν τα “δύσβατα μονοπάτια” όταν αυτό είναι αναγκαίο.»

(από το Επίμετρο του Σταύρου Τομπάζου)

Ο **Νίκος Μούδουρος** γεννήθηκε το 1978 στην Λευκωσία. Είναι πτυχιούχος του Τμήματος Τουρκικών και Μεσανατολικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου. Οι μεταπτυχιακές του σπουδές ολοκληρώθηκαν με έναν μεταπτυχιακό τίτλο από το SOAS του Πανεπιστημίου του Λονδίνου και με ένα διδακτορικό τίτλο από το Τμήμα Τουρκικών και Μεσανατολικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου. Εργάζεται ως συνεργάτης του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Δημήτρη Χριστόφια, για τουρκικά και τουρκοκυπριακά θέματα.